

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12529 *Reial decret llei 14/2013, de 29 de novembre, de mesures urgents per a l'adaptació del dret espanyol a la normativa de la Unió Europea en matèria de supervisió i solvència d'entitats financeres.*

I

Durant els últims anys la inestabilitat del sistema financer mundial i, en particular, de l'espanyol ha posat de manifest certes deficiències en la regulació financer. Hi ha consens internacional sobre el fet que la legislació vigent fins a l'any 2008 no va aconseguir evitar que la qualitat i quantitat del capital de les entitats financeres fos insuficient per absorbir les pèrdues originades en un context de fortes turbulències. Tampoc no va mitigar el comportament tan intensament procíclic de les entitats, que van incrementar excessivament el crèdit en fases d'expansió i el van reduir substancialment en recessió, la qual cosa va agreujar inicialment la inestabilitat financer i va empitjorar, en segona instància, els efectes i la durada de la crisi econòmica.

Davant la constatació anterior i atesa l'enorme interconnexió dels mercats financers internacionals, la primera reacció per reformar la regulació financer va sorgir des dels principals fòrums internacionals. D'aquesta manera, després de l'impuls polític dels líders mundials reunits a Washington el novembre de 2008 al voltant del Grup dels Vint, el Comitè de Basilea de Supervisió Bancària va acordar el desembre de 2010 el «Marc regulador global per reforçar els bancs i sistemes bancaris» (conegut com a Acords de Basilea III), que en un intent d'evitar futures crisis i millorar la cooperació internacional va reforçar significativament les exigències, quantitatives i qualitatives, de capital dels bancs. Els eixos centrals d'aquest Acord es van transformar al final de juny d'aquest any 2013 en normativa harmonitzada de la Unió Europea, mitjançant dos instruments legals: el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012; i la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE. Aquestes normes europees tenen, al seu torn, una comesa i dimensió que sobrepassen la mera adopció dels Acords de Basilea III, ja que avancen substancialment en la creació d'una normativa bancària única en matèria de solvència. Aquest exercici d'harmonització és imprescindible amb vista a la constitució de la Unió Bancària, que s'ha de recolzar fermament en aquesta normativa financer comuna, per a la constitució dels mecanismes únics de supervisió i resolució d'entitats de crèdits de la zona euro.

El Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, entra en vigor el proper 1 de gener de 2014 i la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013, ha d'estar incorporada al dret intern en aquesta mateixa data. L'adaptació de l'ordenament jurídic espanyol a les noves normes europees exigeix una posada al dia i refosa del conjunt de textos normatius que, de manera dispersa, contenen les normes d'ordenació i disciplina bancàries vigents actualment. En conseqüència, l'adaptació del nostre dret al nou conjunt normatiu s'ha d'articular, en nom de la seguretat jurídica i en garantia d'una eficàcia més gran de la norma, en un doble projecte normatiu. D'una banda, un text de nova planta que refongui i ajusti convenientment tota la normativa nacional en matèria de solvència d'entitats de crèdit. I de l'altra, una norma que, amb caràcter urgent, adapti el nostre ordenament abans del proper 1 de gener de 2014 als canvis normatius la incorporació dels quals és més urgent, a l'efecte de dotar els supervisors i les entitats financeres de les garanties legals necessàries perquè

operin d'acord amb el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i fer les adaptacions substantives de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013.

II

A aquest segon objectiu, d'urgent i extraordinària necessitat, respon aquest Reial decret llei les mesures principals del qual pivoten al voltant de tres eixos:

En primer lloc, la norma efectua la incorporació directa com a normativa d'ordenació i disciplina espanyola del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, d'aplicació imminent, i amplia i adapta les funcions supervidores del Banc d'Espanya i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a les noves facultats que estableix el dret de la Unió Europea. D'aquesta manera es garanteix el control operatiu dels supervisors per assegurar el compliment degut de les obligacions que es deriven de la nova normativa europea per a les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió.

En segon lloc, s'incorporen algunes novetats en matèria de limitació de la retribució variable. Fonamentalment, per limitar-la a un màxim del cent per cent respecte a la retribució fixa, tret d'autorització de la junta d'accionistes o òrgan equivalent, cas en què es pot arribar al dos-cents per cent.

I, finalment, es duen a terme una altra sèrie d'ajustos dirigits a delimitar l'àmbit d'aplicació del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, a l'efecte d'evitar que es produeixin conseqüències indesitjades en la nostra regulació. En la mesura en què els establiments financers de crèdit no queden sotmesos a aquesta norma, és imprescindible mantenir, amb caràcter provisional i fins que s'aprovi el règim específic que els correspongui, el règim jurídic vigent amb caràcter previ a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Es modifica també la Llei del mercat de valors amb l'objectiu d'introduir-hi les reformes derivades de la Directiva 2013/36/UE, relatives a les empreses de serveis d'inversió, i que guarden paral·lisme amb les esmentades abans respecte de les entitats de crèdit.

D'altra banda, a la disposició addicional segona es regula per primera vegada a Espanya la figura de l'identificador d'entitat jurídica, prevista pel Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions. A principis de l'any vinent, les contraparts d'un contracte de derivats haurien de quedar identificades, de manera inequívoca i a escala internacional, mitjançant l'ús d'un codi conegut com a identificador d'entitat. Mitjançant aquest Reial decret llei se n'atribueix l'emissió i gestió a Espanya al Registre Mercantil.

La disposició addicional tercera intenta possibilitar que municipis que inicialment, i havent-ho pogut fer, no van sol·licitar les mesures del títol II del Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, presentin les sol·licituds i el pla d'ajust corresponent en un termini addicional. En un bon nombre de casos aquesta situació ha estat causada per problemes de governabilitat en els ajuntaments corresponents. Per solucionar aquesta situació es possibilita l'aprovació per la junta de govern local o, si aquesta no existeix perquè es tracta de municipis de menys de 5.000 habitants i que no estan obligats a disposar d'aquell òrgan, per l'alcalde. Amb això es desbloquejaria una situació d'interferència de la situació política en el funcionament financer dels municipis afectats.

En definitiva, l'objectiu d'aquesta disposició és facilitar la incorporació més gran possible de municipis a les mesures extraordinàries esmentades i eliminar obstacles que no haurien d'afectar l'assoliment de l'estabilitat i del reequilibri d'aquelles entitats.

La urgència i necessitat d'aquesta disposició radica en el fet que les mesures extraordinàries de suport a ajuntaments amb problemes financers s'han de sol·licitar davant del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques dins d'aquest mateix any. Mesures que es consideren necessàries per resoldre amb la màxima celeritat possible la greu situació financera dels ajuntaments concernits.

La disposició addicional quarta recull el tractament prudencial de les participacions preferents a partir de l'entrada en vigor del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny, sense alterar, no obstant això, el règim fiscal vigent per a aquest tipus d'instruments, que recull la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

Així mateix, s'incorpora una disposició transitòria amb la finalitat d'atenuar els efectes que pugui produir la necessària derogació del requisit de capital principal de les entitats de crèdit espanyoles, que estableix el Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer. Amb aquesta previsió es pretén un doble objectiu: d'una banda, compatibilitzar les obligacions en matèria de requeriments de capital que preveu el nou Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, amb les que sobre la mateixa matèria va assumir el nostre país mitjançant el Memoràndum d'entesa subscrit en el marc del programa d'assistència per a la recapitalització del sector financer, acordat en el si de l'Eurogrup; i d'altra banda, garantir que el Banc d'Espanya estigui adequadament i immediatament facultat per evitar qualsevol reducció poc prudent de recursos propis derivada de la mera aprovació de la nova normativa de solvència.

Dins de les disposicions finals, es modifica la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, i s'incrementen les competències d'aquesta institució, en habilitar-la per elaborar guies tècniques i contestar consultes vinculants, dotar-la d'instruments per a una adequada interpretació i aplicació de la normativa de supervisió. Així mateix, es modifica l'esmentada Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, amb la finalitat de corregir l'actual situació patrimonial del Fons de resolució ordenada bancària (FROB) que ha sorgit per les pèrdues derivades de la seva singular naturalesa com a autoritat de reestructuració i resolució, i es garanteix d'aquesta manera, en última instància, el compliment de les funcions que la norma li atribueix. Les especials competències que el FROB té atribuïdes com a autoritat de resolució, i el seu impacte directe en la satisfacció de l'interès públic, demanen una actuació imminent per solucionar la seva situació patrimonial i dissipar qualsevol dubte sobre la seva solvència. A aquest efecte, s'habilita la possibilitat d'incrementar els recursos propis del Fons mitjançant la capitalització de crèdits, préstecs o qualsevol altra operació d'endeutament en què l'Administració General de l'Estat figuri com a creditora. Així mateix, es flexibiliza la gestió de la seva operativa de caixa.

També es modifica la Llei 9/2012, de 14 de novembre, en un aspecte de singular importància, ja que se suprimeix la disposició que establia un límit temporal a l'aplicació del capítol VII de la Llei, referit a la gestió d'instruments híbrids de capital i deute subordinat. Aquesta eliminació implica la vigència definitiva al nostre país dels mecanismes d'absorció de les pèrdues derivades de la reestructuració o resolució d'una entitat de crèdit, per part dels seus accionistes i creditors subordinats. D'aquesta manera, Espanya adopta, ja de manera permanent i amb anticipació respecte a la majoria dels estats membres de la Unió Europea, els instruments necessaris per distribuir les pèrdues d'una entitat d'acord amb el principi de correcta assumpció de riscos i minimització de l'ús de recursos públics. Es tracta d'una mesura completament alineada amb el que exigeix ja la normativa internacional més avançada i, en particular, la regulació de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

Addicionalment es clarifiquen els dubtes sorgits en la pràctica respecte a l'extensió de la posició creditora de Sareb en els procediments concursals als qui adquireixin per qualsevol títol els seus crèdits. Atès el manament de liquidació ordenada que té Sareb, la venda dels seus crèdits és freqüent i la incertesa en l'aplicació de la seva regulació concursal està repercutint negativament en les transaccions, d'aquí la necessitat de procedir a la seva revisió imminent.

En el Reial decret llei també s'ha introduït una disposició final tercera mitjançant la qual es modifica la disposició addicional trenta-sisena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012. La disposició indicada de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012 instrumentava l'ampliació del termini per al reintegrament de les liquidacions del sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia corresponents a 2008 i 2009 que van resultar a favor de l'Estat, mitjançant el qual, a les comunitats que ho sol·licitessin, se'ls estenia a 120 mensualitats iguals els saldos pendents de reintegrament, sempre que es complissin les condicions establertes a la disposició.

Les circumstàncies actuals aconsellen la modificació de la condicionalitat establerta per a aquesta ampliació a 120 mensualitats, en cas d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat, i se supedita la continuació de l'ampliació indicada al que estableixi el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, mitjançant resolució de la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local, sempre que així ho sol·liciti la comunitat autònoma i aquesta acrediti el compliment de les seves obligacions de subministrament d'informació.

L'extraordinària i urgent necessitat d'aquesta mesura radica en el fet que la modificació objecte d'aquesta té incidència en els pressupostos de les comunitats autònomes i atès que les respectives lleis de pressupostos d'aquelles per a 2014 estan en fase de tramitació, es fa necessari que la modificació entri en vigor amb anterioritat a l'aprovació d'aquestes lleis per les comunitats autònomes.

S'introdueixen finalment determinades mesures destinades a permetre que certs actius per impostos diferits puguin seguir computant com a capital, en línia amb la regulació vigent en altres estats de la Unió Europea, de manera que les entitats de crèdit espanyoles puguin operar en un entorn competitiu homogeni.

III

En definitiva, aquest Reial decret llei té com a objectiu principal, tal com ja s'ha esmentat, fer les adaptacions més urgents de l'ordenament jurídic espanyol a les substantives novetats derivades de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, i del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i abordar altres reformes de caràcter urgent. A aquests efectes, s'han incorporat a aquesta norma els preceptes l'entrada en vigor immediata dels quals és necessària per al funcionament bàsic de les entitats financeres, i evitar d'aquesta manera disruptions de la regulació prudencial que podrien generar greus dificultats en el sistema financer espanyol, en un moment especialment sensible per a aquest.

El compliment d'aquest objectiu és avui encara més prioritari tenint en compte el nou escenari dissenyat a la Unió Europea pel desenvolupament de la Unió Bancària i, en especial, davant la necessitat de no generar la més mínima incertesa legal sobre un sector com el bancari que ha recuperat des de fa alguns mesos la sendera de l'estabilitat i la confiança.

En virtut de la urgència de l'adopció de les mesures, per permetre'n l'efectivitat immediata, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Competitivitat i d'Hisenda i Administracions Públiques, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de novembre de 2013,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers es modifica en els termes previstos en els apartats següents:

U. L'article sisè queda redactat de la manera següent:

«Article sisè.

1. De conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, amb aquesta Llei i amb les disposicions que la despleguin, els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit integrades o no en un grup consolidable d'entitats de crèdit, han de mantenir en qualsevol moment un volum suficient de recursos propis en relació amb les inversions realitzades i els riscos assumits.

2. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un d'aquests grups consolidables, han de disposar específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantenir de manera permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que considerin adequats per cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats. Aquestes estratègies i procediments periòdicament han de ser objecte d'examen intern a fi de garantir que segueixin sent exhaustius i proporcionals a l'índole, l'escala i la complexitat de les activitats de l'entitat de crèdit interessada.

3. Així mateix, es pot imposar:

a) L'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permetin fer front a les sortides de fons potencials derivades de passius i compromisos, fins i tot en cas d'esdeveniments greus que puguin afectar la liquiditat, i la de mantenir una estructura adequada de fons de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos amb la finalitat d'evitar potencials desequilibris o tensions de liquiditat que puguin malmetre o posar en risc la situació financera de l'entitat.

b) Un límit mínim a la relació entre els recursos propis de l'entitat i el valor total de les seves exposicions als riscos derivats de la seva activitat.

Les obligacions que preveuen les lletres anteriors poden ser més estrictes en funció de la capacitat de cada entitat de crèdit per obtenir capital de nivell 1.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 3 de l'article vuitè, amb la redacció següent:

«El Banc d'Espanya pot eximir del compliment individual dels requisits que preveuen les parts segona a vuitena del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, a les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció quan aquest sistema es constitueixi a través d'un acord contractual entre diverses entitats de crèdit i compleixi els requisits que estableix l'article 10 del Reglament esmentat i el que preveuen els punts i, ii, v i vi anteriors.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article desè bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, siguin acords, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per donar compliment a la normativa de solvència que contenen el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, aquesta Llei i les disposicions que la despleguin. Aquesta revisió ha d'incloure les polítiques i pràctiques de remuneració a què es refereix l'article 30 bis.1 bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

b) Avaluar els riscos als quals les entitats estan o poden estar exposades.

c) Sense perjudici del que preveu la lletra anterior, avaluar els riscos derivats de possibles esdeveniments o canvis en la conjuntura econòmica que s'hagin posat de manifest en les proves de resistència, tenint en compte la naturalesa, dimensió i

complexitat de l'activitat de l'entitat. Aquestes proves de resistència les ha de dur a terme el Banc d'Espanya almenys un cop l'any.

d) A partir de la revisió i l'avaluació que esmenten les lletres precedents, determinar si els sistemes que esmenta la lletra a) i els fons propis mantinguts garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels seus riscos.

e) Exigir a cada entitat de crèdit que disposi de normes de govern que incloguin polítiques i pràctiques de remuneració coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva per donar compliment a la normativa sobre polítiques i pràctiques de remuneració que reglamentàriament s'estableixi.

f) Utilitzar la informació recopilada de conformitat amb els criteris de divulgació que estableix l'article desè ter.1 per comparar les tendències i pràctiques en matèria de remuneració. El Banc d'Espanya ha de facilitar a l'Autoritat Bancària Europea aquesta informació.

g) Recopilar informació sobre el nombre de persones, en cada entitat de crèdit, amb remuneracions d'almenys 1 milió d'euros, en intervals d'aquest mateix import, incloses les seves responsabilitats en el càrrec que ocupa, l'àmbit de negoci implicat i els principals components del sou, els incentius, les primes a llarg termini i la contribució a la pensió. Aquesta informació s'ha de transmetre a l'Autoritat Bancària Europea.

h) Elaborar, en cas que ho consideri convenient, guies tècniques dirigides a les entitats i grups supervisats, en què indiqui els criteris, les pràctiques, les metodologies o els procediments que considera adequats per al compliment de la normativa de supervisió. Aquestes guies, que s'han de fer públiques, poden incloure els criteris que el mateix Banc d'Espanya ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió. Aquestes guies han de fer referència a les matèries següents:

1r Avaluació dels riscos a què les entitats estan exposades i compliment adequat de les normes d'ordenació i disciplina.

2n Pràctiques de remuneració i incentius d'assumpció de riscos compatibles amb una gestió del risc adequada.

3r Informació financera i comptable i obligacions d'auditoria externa.

4t Gestió adequada dels riscos derivats de la tinença de participacions significatives de les entitats de crèdit en altres entitats financeres o empreses no financeres.

5è Instrumentació de mecanismes de reestructuració o resolució d'entitats de crèdit.

6è Govern corporatiu i control intern.

7è Qualsevol altra matèria inclosa en l'àmbit de competències del Banc d'Espanya.

Amb aquesta finalitat, el Banc d'Espanya pot fer seves, i transmetre com a tals a les entitats i grups, així com desenvolupar, complementar o adaptar, les guies que, sobre aquestes qüestions, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i la supervisió bancàries.

Les anàlisis i avaluacions que esmenten les lletres a), b) i c) anteriors s'han d'actualitzar amb periodicitat almenys anual.»

Quatre. S'afegeix un nou article desè bis. U amb la redacció següent:

«Article desè bis. U. *Mesures de govern corporatiu.*

1. Al fixar els components variables de la remuneració les entitats de crèdit han d'establir les ràtios apropiades entre els components fixos i els variables de la remuneració total, aplicant els principis següents:

a) El component variable no ha de ser superior al cent per cent del component fix de la remuneració total de cada persona.

b) No obstant això, els accionistes de l'entitat poden aprovar un nivell superior al previst en el paràgraf anterior, sempre que no sigui superior al dos-cents per cent del component fix de la remuneració total. L'aprovació d'aquest nivell més elevat de remuneració variable s'ha de fer d'acord amb el procediment següent:

1r Els accionistes de l'entitat han de prendre la seva decisió sobre la base d'una recomanació detallada del consell d'administració o òrgan equivalent que exposi els motius i l'abast de la decisió i inclogui el nombre de persones afectades i els seus càrrecs, així com l'efecte previst sobre el manteniment per l'entitat d'una base sòlida de capital.

2n Els accionistes de l'entitat han d'adoptar la seva decisió per una majoria d'almenys dos terços, sempre que estiguin presents o representats en la votació almenys la meitat de les accions o drets equivalents. Si no és possible el quòrum anterior, han de prendre la seva decisió per una majoria, almenys, de tres quarts de les accions o drets equivalents presents o representats.

3r El consell d'administració o òrgan equivalent ha de comunicar a tots els accionistes amb antelació suficient l'assumpte que s'ha de sotmetre a aprovació.

4t El consell d'administració o òrgan equivalent ha de comunicar immediatament al Banc d'Espanya la recomanació dirigida als accionistes, inclòs el nivell més alt del component variable de la remuneració proposat i la seva justificació, i ha d'acreditar que aquest nivell no afecta les obligacions de l'entitat en virtut de la normativa de solvència.

5è El consell d'administració o òrgan equivalent ha de comunicar immediatament al Banc d'Espanya la decisió adoptada sobre això pels seus accionistes, inclòs el percentatge màxim més alt del component variable de la remuneració aprovat, i el Banc d'Espanya ha d'utilitzar la informació rebuda per comparar les pràctiques de les entitats en la matèria esmentada. El Banc d'Espanya ha de facilitar aquesta informació a l'Autoritat Bancària Europea.

6è Si s'escau, les persones directament afectades per l'aplicació de nivells màxims més alts de remuneració variable no poden exercir, ni directament ni indirectament, els drets de vot que puguin tenir com a accionistes de l'entitat.

Les mencions efectuades en aquesta lletra als accionistes s'han d'aplicar igualment als membres de les assemblees generals de les caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit.

c) El Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats a aplicar un tipus de descompte teòric, d'acord amb l'orientació que publiqui l'Autoritat Bancària Europea, a un vint-i-cinc per cent de la remuneració variable total, sempre que s'aboni mitjançant instruments diferits per un termini de cinc anys o més. El Banc d'Espanya pot establir un percentatge màxim inferior.

2. Les limitacions que preveu l'apartat anterior s'han d'aplicar a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixin de manera significativa en el perfil de risc de l'entitat, el seu grup, societat matriu o filials. En particular, s'ha d'aplicar als alts directius, els empleats que assumeixen riscos, els que exerceixen funcions de control, així com qualsevol treballador que rebi una remuneració global que l'inclogui en el mateix barem de remuneració que el dels alts directius i els empleats que assumeixen riscos, les activitats professionals dels quals incideixen de manera important en el seu perfil de risc.

3. Les entitats de crèdit han de presentar al Banc d'Espanya tota la informació que els requereixi per comprovar el compliment d'aquesta obligació i, en particular, una llista indicant les categories d'empleats l'activitat professional dels quals incideix de manera significativa en el perfil de risc d'aquelles. Aquesta llista s'ha de

presentar anualment i, en tot cas, quan s'hagin produït alteracions significatives. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma de presentació d'aquesta llista.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article onzè.

«1. Quan una entitat de crèdit o un grup consolidable d'entitats de crèdit no compleixi les exigències que contenen aquesta Llei, el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o altres normes d'ordenació i disciplina que determinin requeriments de recursos propis mínims o referits a l'estructura organitzativa i el control intern de l'entitat; o quan el Banc d'Espanya tingui dades que permetin presumir fundadament aquest incompliment en els següents dotze mesos, el Banc d'Espanya pot establir les mesures que consideri més oportunes d'entre les esmentades a l'apartat 3 d'aquest article, atenent la situació de l'entitat o grup.»

Sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article onzè, s'hi afegeixen dos nous apartats 4 i 5, i es renumeren els actuals 4, 5 i 6 com a 6, 7 i 8, respectivament:

«3. Entre les mesures que el Banc d'Espanya pot adoptar, d'acord amb l'apartat 1, estan les següents:

a) Obligar les entitats de crèdit i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim.

El Banc d'Espanya ha d'imposar aquesta obligació, almenys, quan aprecii deficiències greus en l'estructura organitzativa o en els procediments i mecanismes de control intern, incloent-hi en especial els que esmenta l'article sisè.2 d'aquesta Llei, o sempre que determini, d'acord amb el que preveu l'article desè bis.1.d) que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix el precepte esmentat no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En tots dos casos, la mesura s'ha d'adoptar quan el Banc d'Espanya consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori aquestes deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que reforcin els procediments, mecanismes i estratègies establerts a fi de complir el que disposen els articles sisè.2 i desè bis.

c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que presentin un pla per restablir el compliment dels requisits de supervisió que estableixen aquesta Llei i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i fixin un termini per a la seva execució; o que introdueixin en el pla les millores necessàries pel que fa al seu abast i termini d'execució.

d) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que apliquin una política específica de dotació de provisions o un determinat tractament dels actius en termes de requeriment de recursos propis.

e) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les entitats o sol·licitar l'abandonament d'activitats que plantegin riscos excessius per a la solidesa de l'entitat.

f) Requerir a les entitats de crèdit que limitin les remuneracions variables quan siguin incoherents amb el manteniment d'una base sòlida de capital.

g) Exigir la reducció del risc inherent a les activitats, productes i sistemes de les entitats.

h) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que utilitzin els beneficis nets per reforçar els seus recursos propis.

i) Prohibir o restringir la distribució per l'entitat de dividendes o interessos a accionistes, socis o titulars d'instruments de capital de nivell 1 addicional, sempre que la prohibició no constitueixi un supòsit d'incompliment per l'entitat de les seves obligacions de pagament.

j) Imposar obligacions addicionals d'informació, inclosa informació sobre la situació de capital i liquiditat.

k) Exigir, o incrementar la freqüència de remissió d'informació.

l) Imposar requisits específics de liquiditat, incloses restriccions dels desfasaments de venciment entre actius i passius.

m) Exigir la comunicació d'informació complementària.

4. L'obligació de mantenir recursos propis superiors als establerts, d'acord amb el que preveu la lletra a) de l'apartat 3, s'ha d'exigir, almenys, en els supòsits següents:

a) Si l'entitat no compleix els requisits que estableix l'article sisè.2 d'aquesta Llei o l'article 393 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Si hi ha riscos o elements de risc que no queden coberts pels requeriments de recursos propis que estableixen aquesta Llei, les normes que la despleguen o el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) Si és probable que l'aplicació d'altres mesures no basti per si sola per millorar suficientment els sistemes, els procediments, els mecanismes i les estratègies en un termini adequat.

d) Si es detecta algun incompliment dels requisits exigibles per a l'ús de models interns que pugui donar lloc a uns requeriments de recursos propis insuficients; o si els ajustos de valoració respecte a posicions o carteres específiques dins de la cartera de negociació, d'acord amb el que estableix l'article 105 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no permeten que l'entitat vengui o cobreixi les seves posicions en un curt període de temps sense incórrer en pèrdues importants en condicions de mercat normals.

e) Si hi ha raons fundades per considerar que els riscos poden quedar subestimats malgrat el compliment dels requisits aplicables del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

f) Si l'entitat notifica al Banc d'Espanya, de conformitat amb l'article 377.5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que els resultats de les proves de resistència a què es refereix aquest article excedeixen de manera significativa els requeriments de recursos propis derivats de la cartera de negociació de correlació.

5. A l'efecte de determinar el nivell adequat de recursos propis sobre la base de la revisió i l'avaluació fetes de conformitat amb l'article desè bis, el Banc d'Espanya ha d'avaluar si és necessari exigir recursos propis addicionals a més dels requisits de recursos propis per cobrir riscos als quals estigui o pugui estar exposada una entitat, atenent el següent:

a) Els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les entitats a què es refereix l'article sisè.2.

b) Els resultats de la revisió i l'avaluació portades a terme de conformitat amb l'article desè bis.

c) L'avaluació del risc sistèmic.»

Set. Es modifica l'apartat 6 de l'article onzè:

«6. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas siguin procedents segons la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.»

Article segon. *Modificació del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, pel qual s'adapten les normes legals en matèria d'establiments de crèdit a l'ordenament jurídic de la Comunitat Econòmica Europea.*

El Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, pel qual s'adapten les normes legals en matèria d'establiments de crèdit a l'ordenament jurídic de la Comunitat Econòmica Europea, queda modificat de la manera següent:

U. Se suprimeix la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 1.

Dos. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 2 de l'article 6:

«No obstant el que disposa el primer paràgraf d'aquest apartat, el Banc d'Espanya pot publicar els resultats de les proves de resistència fetes de conformitat amb l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, o transmetre'n el resultat a l'Autoritat Bancària Europea, a fi que aquesta el publiqui.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra a) de l'article 70.1 queda redactada de la manera següent:

«a) Les derivades del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

No obstant això, no són aplicables les obligacions del paràgraf anterior, en els termes i amb les excepcions que preveu el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, a les empreses de serveis d'inversió no autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a), que prestin únicament un o diversos dels serveis o activitats d'inversió que enumera l'article 63.1.a), b), d) i g) d'aquesta Llei, i a les quals no es permet tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i que, per aquesta raó, no es puguin trobar mai en situació deutora respecte d'aquests clients.

Els càlculs a fi de verificar el compliment per les empreses de serveis d'inversió de les obligacions que estableix aquesta lletra a) s'han de portar a terme almenys semestralment, fent coincidir les dates de referència de la informació amb les del final del semestre natural.

Les empreses de serveis d'inversió han de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la forma i el contingut que aquesta determini, els resultats i tots els elements de càlcul necessaris.»

Dos. S'afegeix un nou article 70 quinquies, amb la redacció següent:

«Article 70 quinquies. *Mesures de govern corporatiu.*

1. Al fixar els components variables de la remuneració les empreses de serveis d'inversió han d'establir les ràtios apropiades entre els components fixos i els variables de la remuneració total, aplicant els principis següents:

a) El component variable no ha de ser superior al cent per cent del component fix de la remuneració total de cada persona.

b) No obstant això, els accionistes de l'empresa de serveis d'inversió poden aprovar un nivell superior al previst en el paràgraf anterior, sempre que no sigui superior al dos-cents per cent del component fix de la remuneració. L'aprovació d'aquest nivell més elevat s'ha de fer d'acord amb el procediment següent:

1r Els accionistes de l'empresa de serveis d'inversió han de prendre la seva decisió sobre la base d'una recomanació detallada del consell d'administració o òrgan equivalent que exposi els motius i l'abast de la decisió i inclogui el nombre de persones afectades i els seus càrrecs, així com l'efecte previst sobre el manteniment per l'entitat d'una base sòlida de capital.

2n Els accionistes de l'empresa de serveis d'inversió han d'adoptar la seva decisió per una majoria d'almenys dos terços, sempre que estiguin presents o representats en la votació almenys la meitat de les accions o drets equivalents. Si no és possible el quòrum anterior, han de prendre la seva decisió per una majoria, almenys, de tres quarts de les accions o drets equivalents presents o representats.

3r El consell d'administració ha de comunicar a tots els accionistes amb antelació suficient l'assumpte que s'ha de sotmetre a aprovació.

4t El consell d'administració ha de comunicar immediatament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la recomanació dirigida als accionistes, inclòs el nivell més alt del component variable de la remuneració proposat i la seva justificació, i ha d'acreditar que aquest nivell no afecta les obligacions de l'entitat en virtut de la normativa de solvència.

5è El consell d'administració ha de comunicar immediatament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la decisió adoptada sobre això pels seus accionistes, inclòs el percentatge màxim més alt del component variable de la remuneració aprovat, i la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'utilitzar la informació rebuda per comparar les pràctiques de les entitats en la matèria esmentada. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar aquesta informació a l'Autoritat Bancària Europea.

6è Si s'escau, el personal directament afectat per l'aplicació de nivells màxims més alts de remuneració variable no poden exercir, ni directament ni indirectament, els drets de vot que puguin tenir com a accionistes de l'entitat.

c) La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar les entitats a aplicar un tipus de descompte teòric, d'acord amb l'orientació que publiqui l'Autoritat Bancària Europea, a un 25 per cent de la remuneració variable total, sempre que s'aboni mitjançant instruments diferits per un termini de cinc anys o més. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot establir un percentatge màxim inferior.

2. Les limitacions que preveu l'apartat anterior s'han d'aplicar a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixin de manera significativa en el perfil de risc de l'entitat, el seu grup, societat matriu o filials. En particular, s'ha d'aplicar als alts directius, els empleats que assumeixen riscos, els que exerceixen funcions de control, així com qualsevol treballador que rebi una remuneració global que l'inclogui en el mateix barem de remuneració que el dels alts directius i els empleats que assumeixen riscos, les activitats professionals dels quals incideixen de manera important en el seu perfil de risc.

3. Les empreses de serveis d'inversió han de presentar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors tota la informació que aquesta els requereixi per comprovar el compliment d'aquesta obligació i, en particular, una llista indicant les categories d'empleats l'activitat professional dels quals incideixi de manera significativa en el seu perfil de risc. Aquesta llista s'ha de presentar anualment i, en tot cas, quan s'hagin produït alteracions significatives. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar la forma de presentació d'aquesta llista.

4. Les obligacions que conté l'apartat 1 d'aquest article no són aplicables a les empreses de serveis d'inversió no autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a), que prestin únicament un o diversos dels serveis o activitats d'inversió que enumera l'article 63.1.a), b), d) i g) d'aquesta Llei, i a les quals no es permet tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i que, per aquesta raó, no es puguin trobar mai en situació deutora respecte d'aquests clients.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeixen els apartats 4 i 5 a l'article 87 bis, que queden redactats en els termes següents, i l'apartat 4 passa a ser l'apartat 6:

«3. Així mateix, quan una empresa de serveis d'inversió no compleixi les exigències que, contingudes en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, aquesta Llei o en la seva normativa de desplegament, determinin requeriments mínims de recursos propis, requereixin una estructura organitzativa o mecanismes i procediments de control intern, comptables o de valoració adequats o quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui dades que permetin presumir fundadament un incompliment d'aquestes obligacions en els següents dotze mesos, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot adoptar, entre d'altres, les mesures següents:

a) Obligar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ho ha de fer, almenys, sempre que apreciï deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de serveis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, comptables o de valoració, incloent-hi en especial els que esmenta l'article 70.3 d'aquesta Llei, o sempre que adverteixi, d'acord amb el que preveu l'apartat 1.c) d'aquest article, que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix el precepte esmentat no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En tots dos casos la mesura s'ha d'adoptar quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori aquestes deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que reforcin o modifiquin els procediments de control intern, comptables o de valoració, els mecanismes o les estratègies adoptats per al compliment d'aquestes exigències organitzatives o de recursos.

c) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que presentin un pla per restablir el compliment dels requisits de supervisió que estableixen aquesta Llei i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i fixin un termini per a la seva execució; o que introdueixin en el pla les millores necessàries quant al seu abast i termini d'execució.

d) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que apliquin una política específica de dotació de provisions o un determinat tractament dels actius en termes de requeriments de recursos propis.

e) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de serveis d'inversió o sol·licitar l'abandonament d'activitats que plantegin riscos excessius per a la solidesa de l'entitat.

f) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que limitin la remuneració variable quan això no sigui compatible amb el manteniment d'una base de capital sòlida.

g) Exigir la reducció del risc inherent a les activitats, productes i sistemes de les empreses de serveis d'inversió.

h) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que utilitzin beneficis nets per reforçar la seva base de capital.

i) Prohibir o restringir la distribució per l'empresa de serveis d'inversió de dividends o interessos a accionistes, socis o titulars d'instruments de capital de nivell 1 addicional, sempre que la prohibició no constitueixi un supòsit d'incompliment per l'entitat de les seves obligacions de pagament.

j) Imposar obligacions addicionals d'informació, inclosa informació sobre la situació de capital i liquiditat, o incrementar la freqüència de la seva remissió.

4. L'obligació de mantenir recursos propis superiors als establerts, d'acord amb el que preveu l'apartat 3.a) anterior, s'ha d'exigir, almenys, en els supòsits següents:

a) Si l'empresa de serveis d'inversió no compleix els requisits que estableixen l'article 70.3 o l'article 393 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Si hi ha riscos o elements de risc que no queden coberts pels requeriments de recursos propis que estableixen aquesta Llei, les normes que la despleguen o el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) Si hi ha raons fundades per considerar que l'aplicació d'altres mesures no basta per si sola per millorar suficientment els sistemes, els procediments, els mecanismes i les estratègies en un termini adequat.

d) Si es detecta algun incompliment dels requisits exigibles per a l'ús de models interns que pugui donar lloc a uns requeriments de recursos propis insuficients, o si els ajustos de valoració respecte a posicions o carteres específiques dins de la cartera de negociació, d'acord amb el que estableix l'article

105 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no permeten que l'entitat vengui o cobreixi les seves posicions en un curt període de temps sense incórrer en pèrdues importants en condicions de mercat normals.

e) Si hi ha raons fundades per considerar que els riscos queden subestimats malgrat el compliment dels requisits aplicables del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

f) Si l'entitat notifica a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb l'article 377.5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que els resultats de les proves de resistència a què es refereix aquest article excedeixen de manera significativa els requeriments de recursos propis derivats de la cartera de negociació de correlació.

5. A l'efecte de determinar el nivell adequat de recursos propis sobre la base de la revisió i l'avaluació dutes a terme de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'avaluar si és necessari exigir recursos propis addicionals a més dels requisits de recursos propis per cobrir riscos als quals estigui o pugui estar exposada una entitat, atenent el següent:

a) Els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les entitats a què es refereix l'article 70.3.

b) Els resultats de la revisió i l'avaluació portades a terme de conformitat amb l'apartat 1 anterior.

c) L'avaluació del risc sistèmic.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas siguin procedents d'acord amb els preceptes que estableix aquesta Llei.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'article 95, en els termes següents:

«Es consideren normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors les lleis i disposicions de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a les entitats compreses a l'article 84.1 d'aquesta Llei o a l'activitat relacionada amb el mercat de valors de les persones o entitats a què es refereix l'article 84.2 i que siguin d'obligada observança per a aquestes. Entre aquestes disposicions s'entenen compreses les aprovades per òrgans de l'Estat, de les comunitats autònomes que tinguin atribuïdes competències en la matèria, els reglaments de la Unió Europea i altres normes aprovades per les institucions de la Unió Europea que siguin d'aplicació directa, així com les circulars aprovades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors previstes a l'article 15 d'aquesta Llei.

En particular, es considera norma d'ordenació i disciplina el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013 sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.»

Article quart. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

L'apartat 5 de l'article 1 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda redactat de la manera següent:

«5. Es consideren normes d'ordenació i disciplina les lleis i disposicions de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a les entitats de crèdit i d'observança obligada per a aquestes. Entre aquestes disposicions s'entenen compreses les aprovades per òrgans de l'Estat, de les comunitats autònomes que tinguin atribuïdes competències en la matèria, els reglaments de la Unió Europea i altres normes aprovades per les institucions de la Unió Europea

que siguin d'aplicació directa, així com les circulars aprovades pel Banc d'Espanya, en els termes previstos en aquesta Llei.

En particular, es considera norma d'ordenació i disciplina el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013 sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.»

Disposició addicional primera. *Autoritats competents.*

Són autoritats competents als efectes del que preveu el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seves respectives competències.

Disposició addicional segona. *Identificador d'entitat jurídica del Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions.*

1. S'atribueix al Registre Mercantil les funcions d'emetre i gestionar a Espanya el codi identificador d'entitat jurídica que, en l'àmbit d'aplicació del Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, identifica els intervinents en un contracte de derivats als efectes de la seva inscripció en els registres d'operacions.

S'entén per intervinents les contraparts, financeres i no financeres, d'un contracte de derivats, els beneficiaris, les entitats d'intermediació, les entitats de contrapartida central, els membres compensadors i les entitats remitents, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol de 2012, i la seva normativa de desplegament.

2. El Registre Mercantil és l'únic emissor i gestor a Espanya del codi identificador d'entitat jurídica.

3. En cas que la normativa de la Unió Europea o una disposició de caràcter general prevegin altres usos per al codi identificador d'entitat jurídica, el Registre Mercantil ha d'exercir, igualment, les funcions que li atribueix l'apartat 1 respecte a aquests usos.

4. Reglamentàriament es poden desenvolupar els aspectes organitzatius i tècnics de la funció d'emissió i gestió del codi identificador d'entitat.

5. S'habilita el ministre de Justícia per fixar els aranzels per al càlcul dels honoraris registrals per l'emissió i gestió del codi identificador d'entitat jurídica.

Disposició addicional tercera. *Ampliació del termini per a l'aplicació de les mesures del Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.*

1. A comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'amplia el termini que preveu el Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers, en un mes perquè els municipis que no ho hagin fet puguin sol·licitar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques acollir-se a alguna o diverses de les mesures que preveu l'article 32 de l'esmentat Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny. Una vegada conclòs aquest termini, als municipis que presentin la sol·licitud els serà aplicable tot el que preveu el títol II del Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, i, en particular, es continuarà el procediment que estableix l'article 32 de l'esmentat Reial decret llei.

2. Quan sigui competència del ple de la corporació local i aquest no assoleixi, en una primera votació, la majoria necessària per presentar la sol·licitud d'acollir-se a determinades mesures, aprovar el pla d'ajust o aprovar alguna de les mesures incloses

en l'esmentat pla d'ajust a què es refereix el Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, la junta de govern local ha d'assumir aquesta competència. La junta de govern local ha de donar compte al ple, en la primera sessió que tingui lloc amb posterioritat a la presentació de la sol·licitud esmentada, de l'aprovació del pla d'ajust o d'alguna de les mesures incloses en aquest.

3. En els casos en què no hi hagi junta de govern local, perquè concorren les circumstàncies a què es refereix l'article 20.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, les decisions esmentades a l'apartat anterior corresponen a l'alcalde.

Disposició addicional quarta. *Règim de comptabilitat de les participacions preferents com a recursos propis.*

Sense perjudici del règim fiscal que preveu la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, les participacions preferents que compleixin les condicions que estableix el capítol 3 del títol I de la part segona del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny, es consideren capital de nivell 1 addicional als efectes previstos en aquest Reglament.

No obstant això, s'han de computar com a capital de nivell 1 ordinari les participacions preferents que compleixin el que disposa el capítol 2 del títol I de la part desena del Reglament esmentat.

Disposició transitòria primera. *Capital principal.*

Fins al 31 de desembre de 2014 el Banc d'Espanya, en el marc de l'avaluació dels requisits de capital addicional que pugui imposar als grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un grup consolidable d'acord amb l'article onzè 3.a) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, en la redacció que en fa aquest Reial decret llei, pot impedir o restringir qualsevol distribució dels elements de capital de nivell 1 que hagin estat computables per complir els requisits mínims de capital principal que estableix el Reial decret llei 2/2011, quan aquestes distribucions, acumulades al llarg de l'any 2014, superin en termes absoluts l'excés de capital principal respecte al mínim legalment exigít a 31 de desembre de 2013 i, a més, posin en risc el compliment dels requisits de capital addicional esmentats.

Disposició transitòria segona. *Establiments financers de crèdit.*

Fins a l'aprovació de la legislació específica que els correspongui, els establiments financers de crèdit estan subjectes al règim jurídic que els sigui aplicable amb caràcter previ a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i a aquests efectes mantenen la seva consideració d'entitat de crèdit.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2014, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquest Reial decret llei i, en particular, el títol I del Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer i totes les previsions de l'ordenament jurídic incompatibles amb el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.*

La Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix una nova lletra g) a l'apartat 5 de l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«g) Contestar consultes dels interessats sobre l'exercici de les seves competències executives en matèria de supervisió i inspecció d'entitats. La contestació a aquestes consultes té efectes vinculants, des de la seva emissió, per als òrgans del Banc d'Espanya encarregats d'exercir les competències sobre les quals versa la consulta, sempre que no s'alterin les circumstàncies, els antecedents i altres dades que s'hi contenen. La contestació a les consultes té caràcter informatiu per als interessats i no es pot interposar cap recurs contra aquesta contestació.»

Dos. Es canvia la denominació de l'actual lletra g) de l'apartat 5 de l'article 7, que passa a ser la lletra h).

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

«Primer. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2011, s'introdueixen les següents modificacions en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. S'afegeix l'apartat 13 a l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

“13. Les dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors no vinculats amb el subjecte passiu, sempre que no els sigui aplicable el que disposa l'article 12.2.a) d'aquesta Llei, així com els derivats de l'aplicació dels articles 13.1.b) i 14.1.f) d'aquesta Llei, corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, que hagin generat actius per impost diferit, s'han d'integrar en la base imposable d'acord amb el que estableix aquesta Llei, amb el límit de la base imposable positiva prèvia a la seva integració i a la compensació de bases imposables negatives.

Les quantitats no integrades en un període impositiu han de ser objecte d'integració en els períodes impositius següents amb el mateix límit. A aquests efectes, s'han d'integrar en primer lloc les dotacions corresponents als períodes impositius més antics.”

Dos. S'afegeix la disposició addicional vint-i-unena, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició addicional vint-i-unena. *Regles especials de consolidació fiscal en el supòsit d'aplicació de l'apartat 13 de l'article 19 d'aquesta Llei.*

L'aplicació del règim de consolidació fiscal per als grups fiscals en què s'integrin entitats a les quals sigui aplicable el que disposa l'apartat 13 de l'article 19 d'aquesta Llei té les especialitats següents:

a) La suma de bases imposables a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 71 d'aquesta Llei no inclou les dotacions a què es refereix l'apartat 13 de l'article 19 d'aquesta Llei ni la compensació de bases imposables negatives individuals. Aquestes dotacions s'han d'incloure a la base imposable del grup amb caràcter previ a l'aplicació, si s'escau, del que disposa la lletra d) del precepte esmentat.

b) En el supòsit en què una entitat s'incorpori a un grup fiscal, les dotacions a què es refereix l'apartat 13 de l'article 19 d'aquesta Llei pendents d'integrar en la seva base imposable s'han d'integrar en la base imposable del grup, amb el límit de la base imposable positiva individual de la mateixa entitat prèvia a la integració de les dotacions de la referida naturalesa i a la compensació de bases imposables negatives, i a aquests efectes s'han d'excloure els dividendes o participacions en beneficis a què es refereix l'apartat 2 de l'article 30 d'aquesta Llei.

c) En el supòsit de pèrdua del règim de consolidació fiscal o extinció del grup fiscal, les entitats que l'integrin han d'assumir les dotacions a què es refereix l'apartat 13 de l'article 19 d'aquesta Llei pendents d'integrar en la base imposable, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació."

Segon. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, s'afegeix la disposició addicional vint-i-dosena, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició addicional vint-i-dosena. Conversió d'actius per impost diferit en crèdit exigible enfront de l'Administració tributària.

1. Els actius per impost diferit corresponents a dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors no vinculats amb el subjecte passiu, sempre que no els sigui aplicable el que disposa l'article 12.2.a) d'aquesta Llei, així com els derivats de l'aplicació dels articles 13.1.b) i 14.1.f) d'aquesta Llei corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, es converteixen en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que el subjecte passiu registri pèrdues comptables en els seus comptes anuals, auditats i aprovats per l'òrgan corresponent.

En aquest supòsit, l'import dels actius per impost diferit objecte de conversió està determinat pel resultat d'aplicar sobre el total d'aquests el percentatge que representin les pèrdues comptables de l'exercici respecte de la suma de capital i reserves.

b) Que l'entitat sigui objecte de liquidació o insolvència judicialment declarada.

Així mateix, els actius per impost diferit pel dret a compensar en exercicis posteriors les bases imposables negatives es converteixen en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària quan aquells siguin conseqüència d'integrar en la base imposable, a partir del primer període impositiu que s'iniciï el 2014, les dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors, així com les dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, que van generar els actius per impost diferit a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat.

2. La conversió dels actius per impost diferit a què es refereix l'apartat anterior en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària es produeix en el moment de la presentació de l'autoliquidació de l'impost sobre societats corresponent al període impositiu en què s'hagin produït les circumstàncies descrites a l'apartat anterior.

3. La conversió dels actius per impost diferit en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària a què es refereix l'apartat 1 de la present disposició determina que el subjecte passiu pugui optar per sol·licitar el seu abonament a l'Administració tributària o per compensar aquests crèdits amb altres deutes de naturalesa tributària de caràcter estatal que el mateix subjecte passiu generi a partir del moment de la conversió. El procediment i el termini de compensació o abonament s'han d'establir de manera reglamentària.

4. Els actius per impost diferit a què es refereix l'apartat 1 anterior es poden canviar per valors de deute públic, una vegada transcorregut el termini de compensació de bases imposables negatives que preveu aquesta Llei, computat des del registre comptable d'aquests actius. En el supòsit d'actius registrats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma, aquest termini es computa des de l'esmentada entrada en vigor. El procediment i el termini del bescanvi s'han d'establir de manera reglamentària".»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012.*

Es modifica la disposició addicional trenta-sisena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, que queda redactada de la manera següent:

«Trenta-sisena. *Instrumentació de l'ampliació del termini per al reintegrament de les liquidacions negatives del sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia corresponents a 2008 i 2009.*

U. Durant l'any 2012 el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, a sol·licitud de les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, presentada en el termini d'un mes a partir de la publicació d'aquesta Llei, pot establir i aplicar un mecanisme financer extrapressupostari amb l'objectiu d'estendre a 120 mensualitats iguals, a computar a partir de l'1 de gener de 2012, l'ajornament del saldo pendent de reintegrament a la data esmentada de les liquidacions del sistema de finançament dels anys 2008 i 2009, ajornades en aplicació de la disposició addicional quarta de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.

Dos. Per a l'aplicació a una comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia del mecanisme financer assenyalat s'ha d'haver acordat prèviament el pla d'ajust previst en la normativa reguladora en matèria d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i en els acords de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics que regulen els mecanismes extraordinaris de finançament.

Tres. L'acte pel qual es determina l'aplicació d'aquest mecanisme financer a la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia sol·licitant ha de contenir, entre altres aspectes, el calendari de pagaments i reintegraments dels ajornaments concedits i la referència al pla d'ajust acordat.

Quatre. El reintegrament o la cancel·lació dels avançaments que conté el mecanisme financer s'ha de fer mitjançant un descompte en els pagaments que realitza l'Administració General de l'Estat en aplicació del sistema de finançament.

Cinc. En tot cas, l'aplicació d'aquest mecanisme financer no produeix efectes en l'aplicació del sistema de finançament, especialment pel que fa als articles 20, 23, 24 i a l'apartat 7 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 28 de desembre.

Sis. L'aplicació del mecanisme indicat té efectes des de l'1 de gener de 2012.

El pagament de les quanties corresponents a l'aplicació d'aquest mecanisme l'any 2012 s'ha de realitzar per parts al·líquotes mensuals des de la data de concessió d'aquest mecanisme fins a final d'any. A la resta del període els avançaments i les seves cancel·lacions s'han de realitzar per parts al·líquotes mensuals amb les excepcions establertes en els apartats següents.

Set. En el supòsit que la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia incompleixi l'objectiu d'estabilitat corresponent a qualsevol dels anys en què tingui efectes el mecanisme financer, sempre que aquest incompliment es determini entre els anys 2013 i 2016, s'ha de produir el reintegrament o la cancel·lació dels avançaments que aquest conté, en els mesos que restin fins a finalitzar el 2016 en imports mensuals iguals. No obstant això, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, mitjançant resolució de la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local, pot seguir aplicant l'ampliació d'aquest termini fins a 120 mensualitats iguals, sempre que així ho sol·liciti la comunitat autònoma i aquesta acrediti el compliment de les seves obligacions de subministrament d'informació.

Vuit. En el supòsit que la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia incompleixi l'objectiu d'estabilitat corresponent a qualsevol dels anys en què tingui efectes el mecanisme financer, sempre que aquest incompliment es determini a partir del 2017, s'ha de produir el reintegrament o la cancel·lació dels avançaments

satisfets i pendents de cancel·lació fins a la data en què es declari l'incompliment, de manera immediata. No obstant això, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, mitjançant resolució de la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local, pot seguir aplicant l'ampliació del termini fins a 120 mensualitats iguals, sempre que així ho sol·liciti la comunitat autònoma i aquesta acrediti el compliment de les seves obligacions legals de subministrament d'informació.

Nou. La determinació de l'incompliment de l'objectiu d'estabilitat, als efectes d'aquesta disposició, es produeix en el moment en què el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques elevi al Govern l'informe sobre el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i de deute públic i de la regla de despesa de l'exercici immediatament anterior a què es refereix la normativa reguladora en matèria d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

Es modifica la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, de la manera següent:

U. La lletra h) de l'apartat 4 de l'article 36 queda modificada en els termes següents:

«h) Els crèdits transmesos a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària no s'han de qualificar de subordinats en el marc d'un eventual concurs del deutor, encara que la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària sigui accionista de la societat deutora.

No obstant això, si ja ha estat qualificat el crèdit com a subordinat amb caràcter previ a la transmissió, conserva aquesta qualificació.

La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària té, respecte als crèdits adquirits per aquesta després de la declaració de concurs, dret d'adhesió a la proposta o propostes de conveni que es presentin per qualsevol legitimat, així com dret de vot en la junta de creditors.

El règim que preveu aquest apartat també és aplicable als qui, per qualsevol títol, adquireixin els crèdits de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, llevat que, independentment de les circumstàncies de la transmissió, ja concorri en l'adquirent alguna de les causes de subordinació que preveu l'article 92.5è en relació amb l'article 93 de la Llei concursal; en aquest cas la qualificació dels crèdits és la que sigui procedent d'acord amb les regles generals.»

Dos. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 53, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els fons propis del FROB estan constituïts per les dotacions que estableixen a aquest efecte els pressupostos generals de l'Estat. Així mateix, es poden incrementar els esmentats fons propis a través de la capitalització de préstecs, crèdits o qualsevol altra operació d'endeutament del FROB en què l'Administració General de l'Estat figuri com a creditora.

2. Addicionalment, per al compliment dels seus fins, el FROB pot captar finançament emetent valors de renda fixa, rebre préstecs, sol·licitar l'obertura de crèdits i realitzar qualsevol altres operacions d'endeutament.

Els recursos aliens del FROB, sigui quina sigui la modalitat de la seva instrumentació, no han de superar el límit que a aquest efecte estableixin les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat.

3. El patrimoni no compromès del Fons ha d'estar materialitzat en deute públic o en altres actius d'elevada liquiditat i baix risc. Qualsevol benefici meritat i comptabilitzat en els seus comptes anuals s'ha d'ingressar en el Tresor Públic.»

Tres. Se suprimeix el paràgraf primer de la disposició addicional primera, que queda redactada de la manera següent:

«A l'efecte de liquidar la participació del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit en el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, per l'aportació que van realitzar els fons de garantia de dipòsits en establiments bancaris, caixes d'estalvi i cooperatives de crèdit en la constitució del Fons, en virtut del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, s'ha de tenir en compte el patrimoni net resultant dels comptes anuals corresponents a l'exercici 2011.»

Quatre. Se suprimeix la disposició final vint-i-unena.

Disposició final cinquena. *Habilitació competencial.*

1. El Govern pot dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament del que disposa aquest Reial decret llei.

2. Sense perjudici del que preveu aquest Reial decret llei, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors poden fer ús de les opcions que atribueix a les autoritats competents nacionals el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició final sisena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013 relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE.

Disposició final setena. *Títol competencial.*

1. Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

2. Les modificacions de textos legals s'han de regir pels títols competencials expressats en les normes objecte de modificació.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, les disposicions següents són exigibles a les entitats a partir de les dates que s'assenyalen a continuació, i aquestes han de donar compliment amb antelació a tots els requeriments legals o estatutaris necessaris per complir en les dates indicades:

a) Les disposicions que conté l'article primer.u, segon.u, tercer.u i la disposició addicional quarta són exigibles a partir de l'1 de gener de 2014.

b) Les disposicions que contenen els articles primer.quatre i tercer.dos són exigibles a partir del 30 de juny de 2014.

Madrid, 29 de novembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN